

Sobota

Uredništvo in upravnništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4.—, četrletno Din 12.—, polletno Din 23.—, celoletno Din 45.— — Inserati po tarifi

Leto I.

Kranj, 4. decembra 1937

Štev. 18.

Ponavljamo še enkrat!

Avstrija ni za Slovence nikakor ograja, ki bi jih varovala pred Hitlerjevo Nemčijo. Široko razpredena nacistična propaganda je tako obdelala avstrijska tla, da nemškimi imperialistom lahko čez noč uspe to, kar so poskušali doseči že l. 1934 s prevratom in umorom kanclerja Dolfusa. Na Karavankah mejimo torej na rjavo nevarnost, v Julijskih Alpah pa smo sosedje črnih sracj.

Rjava nevarnost sanja še vedno kot pred vojno Viljem II. o dohodu na Jadransko morje in o svoji poti na vzhod, proti Bagdadu, politiki v črnih srcah pa bi radi razširili svoj politični vpliv na srednjo Evropo, v Podonavje. In kdo je tem stremljenjem na poti? Kdo je rjavi nevarnosti in črnim sracjam pri tem največji kamen spotike? Nihče drugi nego naša Slovenija! Ali imamo kaj razlogov za vero, da se bo pohlep nemških in italijanskih fašistov ustavil pred Slovenijo? Abesinija, Španija, Porenje, raztrgane mednarodne pogodbe, zatiranje lastnega naroda v fašističnih državah — vse to nam preveč jasno spričuje, da je imperialistični pohlep v fašistični obliki brezmejen in strahotno brezobziren.

Gre torej za naš narodni obstoj. Pod fašistično peto bi slovenski narod izginitil z zemeljskega površja. To dokazuje usoda primorskih Slovencev, to dokazuje usoda narodnih manjšin v Nemčiji. Kje je naša rešitev pred to fašistično nevarnostjo?

Slovinci se moremo ohraniti kot narod le, če se trdno naslonimo na Hrvate in Srbe. Danes je škodljiva vsaka politika, ki loči nas Slovence od hrvaškega in srbskega ljudstva. Šele sedaj uvidevamo, kako usodno napačna je bila politika največje slovenske stranke ob petomajskih volitvah l. 1935, ko je hrvaški narod v resnici lahko mislil, da ga je slovenski narod izdal v boju proti Jevličevu diktatorju. Od takrat dalje zija med Slovenci in Hrvati prepada, ki ga noben pomirjevalen poskus še ni mogel premostiti. Da, nekateri znaki, za katere pa slovenski narod ni odgovoren, kažejo celo, da se ta prepada med bratškima narodoma poglablja. V čigavo korist? V korist fašističnih osvajalcev, ki preže na Slovenijo. V čigavo škodo? V škodo Slovencev, ki jih bodo tuji imperialisti strli in v škodo Hrvatov, ki bodo prišli za Slovenci tudi na vrsto. Samo miren sporazum glede ureditve medsebojnega sožitja vseh narodov v Jugoslaviji more zagotoviti in še celo povečati moč jugoslovanske države, ki bo postala res pravi dom vsem narodom, ki jo sestavljajo.

Druga nujna naloga, ki čaka posebno nas Slovence, pa je, da se združijo vse resnično demokratične sile v boju proti domačemu fašizmu. Naš domači fašizem ni nevaren samo zato, ker nam je že vzel ali ker nam hoče še v večji meri vzeti demokratične svoboščine, temveč je nevaren še toliko bolj, kolikor je v zvezi s tujimi fašizmi. Te zveže pa obstoje. To dokazujejo razna romanja naših „nacionalnih“ politikov v Nemčijo po nasvete in v Italijo po navodila.

Neizprosni boj proti vsem fašističnim skupinam, odločen boj za demokratične svoboščine — vse to je nujno tudi boj za obstoj slovenskega naroda. V tem boju pa se mora seveda združiti ves demokratični slovenski narod in zato ne more in ne sme manjkati v njem širokih katoliških množic, ki so nekdoč bile v SLS. Iz nekkih pojavov v zadnjem času lahko sklepamo, da te katoliške množice niso pozabile na

Za — ali proti enotnosti

Udarci in porazi, ki smo jih v zadnjih letih doživeli, so nas prepričali, da je v naših vrstah nekaj narobe in da ne moremo upati na uspehe, dokler se to ne odpravi. Čas je že, da nas izkušnje zadnjih let vendar izučijo in da pridejo končno tudi tisti, ki do sedaj niso hoteli ničesar slišati o kakšni enotnosti, do spoznanja, da je edino v skupnosti, v medsebojni solidarnosti rešitev iz našega bednega stanja. Posebno lansko leto nas je moralo dovesti do tega prepričanja, ko so bili podjetniki tako pridno na delu za znižanje naših delavskih mezd, povečanje svojih dobičkov, racionalizacijo svojih obratov, podaljšanje našega delovnega časa, vzpostavitev strahovlade po obratih, razbilje naše zaupniške ustanove itd. V tem boju smo morali skoraj na celi črti kloniti. Vzrok je bil v tem, da naše edino orožje nismo mogli in znali izkoristiti. Nasprotno pa so podjetniki nastopali z vso svojo gospodarsko in s tem tudi politično močjo. Na njihovi strani so bili tudi zakoni in oblast. In kaj smo mi postavili v tej borbi njim nasproti? Morali bi jim zoperstavili kolikor toliko enak faktor, ako smo hoteli sploh doseči kakšne uspehe. **Tak faktor v naši borbi more biti edino — naša številčna moč!** In kakšna je bila in je ta naša moč? Bili smo neenotni in razcepjeni v razne grupe. Komu v korist? Ali niso sami podjetniki oni, ki vedno in povsod podpirajo vsako cepljenje naših vrst? Vsaka meščanska politična stranka si je ustvarila svoj privesek v delavskih vrstah, tako da je lahko nastopala in nastopa v javnosti tudi v na-

svoje nekdanje programe, da so pripravljene boriti se z ostalimi demokratičnimi skupinami za bodočnost slovenskega naroda. To bo dalo novih pobud za odločnejše politično delo tudi tistim manjšim demokratičnim skupinam (dr. Lončarjeva, dr. Kukovčeva skupina, socialisti itd.), ki so od l. 1935 dalje ostale zveste svojim demokratičnim idealom. Če se bodo te skupine varovale napake, ki so jo nekoč napravile, ko so se popolnoma zlele druga z drugo, če bodo torej ohranile svojo samostojnost ter tako z bojem za svoje posebne cilje neprestano krepile svoje vrste, tedaj bodo sorazmerno lahko dosegle tiste cilje, za katere se bodo na osnovi jasnih pogodb združile.

In tretjič ne smemo pozabiti, da slovenskega naroda ni brez slovenskega delavskega razreda. Če bomo ta najbolj borbeni, najbolj preizkušeni in najbolj zavedni del našega naroda vedno zanemarjali, tedaj bo naš boj polovičarski, nedosleden in zato tudi brezuspešen. Naše delavstvo je tako lačno demokratičnih svoboščin (svobode združevanja, govora, tiska), da mu more v resnici samo podleže očitati „manevriranje“, kadar se tudi ono bori za demokracijo. Delavskemu razredu v Sloveniji je danes predobro znana usoda, ki je doletela delavca v Nemčiji in Italiji, da bi mu mogla biti gesla „demokracija, mir, svoboda, kruh“ samo prazne besede, s katerimi bi hotel preslepariti druge demokratične plasti.

Iz slovenskih demokratičnih vrst mora izginiti nezaupanje enega dela proti drugemu, izginiti mora večno očitiranje starih grehov, naseliti se mora v njih vera v moč združenih demokratičnih sil in zavest skupnih ciljev, kajti le tako bomo mogli obenem z demokracijo zagotoviti slovenskemu narodu tudi njegov narodni obstoj in njegovo narodno svobodo.

šem delavskemu imenu in to vedno proti nam. Ali bomo res še vedno ostali samo igrači teh političnih struj, ki nas vedno in povsod samo izigravajo, zapostavljajo naše koristi, razdvajajo naše vrste z abstraktnimi (odmišljenimi) frazami, vnašajoč v naše vrste zmedo, spore in sovraštvo — maneč si pri tem roke v zadovoljstvu nad uspeho komedijo in našo neumnostjo? Ali še nismo prišli do pravega spoznanja, do prave delavske zavesti? Ali bomo mar še vedno samo hlapčevali? Ali ni dovolj tega ponižanja, izkoriščanja, izigravanja in hlapčevanja? **Delavstvo celega sveta se danes bori v odločilni borbi za svojo boljše bodočnost!** Ali ni sramotno v tem velikem boju držati roke križem in gledati z upognjenim hrbtom, kako poje bič kapitalističnih mogotcev po naših izčrpanih telesih? **Ali nas ne učijo dogodki po celem svetu, da se danes bije boj združene reakcije in nasilja, proti prebujajočemu in zatiranemu ljudstvu, ki se v svojo obrambo in končno zmago, vedno bolj združuje v tem velikem boju. Neizbežne posledice tega združevanja, te združene množice, ki jo predvodi in mora predvoditi združeno in enotno delavstvo, je in mora biti zmaga ljudske demokracije nad fašizmom, socialne pravičnosti nad nasiljem in terorjem. Tudi gorenjsko delavstvo stopa in mora stopati v tej veliki svetovni falangi v boj za svoje človeške svoboščine in pravice.** In prepričani bomo, da se bodo tej enotni in čvrsti falangi pridružili tudi ostali delovni sloji, ko bodo videli, da lahko zaupajo v naše vodstvo.

Zato na vkup — pustimo na strani tuje in nam škodljive koristi! Kdor je danes, v tem odločilnem trenutku, ko se imperijalistične sile celega sveta borijo proti ljudski demokraciji, proti enotnosti, je zagovornik nam nasprotujočih sil in sovražnik ljudstva. Nikoli ni bila naša vera, naš nacionalizem ono, ki bi nam branilo, da se združimo, ampak le agenti naših nasprotnikov, plačanci tujih koristi, ki se igrajo z našimi najsvetejšimi čustvi — z vero in domovino ter stavljajo te svetlinje v umazano službo fašizma. Ne vera, ne nacionalizem, ampak umazani šovinizem je tisto, ki nam podstavlja na poti k združitvi in enotnosti!

Izkušnje in vedno večja požrešnost ter lakomnost naših izkoriščevalcev nam dnevno odpirajo oči in budijo našo zavest. **Povsod se delavstvo in tudi kmečke množice prebujajo in stopajo na novo pot — na pot medsebojnega bratstva, na pot, ki vodi k enotnosti vsega delovnega ljudstva. Tudi gorenjski kovinarji, tekstilci in kmetje danes že korakajo po tej poti. Samo naprej! Vedno več nas bo!** Čim bolj se bomo sami združili, čim čim bolj mogočen bo naš lastni tok, tem hitreje se nam bodo pridružili novi tokovi s kmetov, iz vrst malih trgovcev, obrtnikov, uradnikov in razumnih. Tedaj bo tok ljudske sile in volje ogromen. Ničesar se temu toku ne bo moglo protiviti, vse zapreke, ki danes hromijo gospodarski in družbeni napredek, bodo preplavljene in odstranjene. **Človeštvu bo zasijala — nova in lepša bodočnost nasproti! Biti moramo ponosni, da smo otroci te znamenite dobe in da moremo biti pionirji te velike stavbe človeštva, ki se gradi, — zato zasukajmo rokave in na delo!**

Ustava kralj. Jugoslavije

§ 4. Državljanstvo je v kraljevini eno. VSI DRŽAVLJANI SO PRED ZAKONOM ENAKI. Vsi uživajo enako zaščito oblastev.

Zakon o tisku

§ 1. Tisk je svoboden. Svoboda tiska sestoji iz tega, da se neovirano izražajo misli v novinah ali drugih tiskanih predmetih . . .

Naš ponos

Janez in Jurij Šubic

Danes šele vemo, kakšne umetnike nam je dala prelepa Poljanska dolina. Velika razstava slikarskih del bratov Šubicov v Ljubljani nam je omogočila približno oceniti ogromno delo, ki sta ga ta dva znamenita Gorenjca izvršila.

Zivela sta v drugi polovici prejšnjega stoletja. Janez se je rodil l. 1850, Jurij l. 1855. Umrla sta jako mlada skoraj drug za drugim: Janez l. 1889., Jurij l. 1890. Mnogo sta popotovala po Evropi, ki je prav takrat preživljala razmeroma mirno dobo v svojem razvoju. Kapitalistično gospodarstvo je cvetelo in se širilo po celini, Angliji so polagoma vstajali novi mladi tekmeči, posebno Nemčija. Po francosko-nemški vojni in pariški komuni v l. 1870—71 Evrope do konca stoletja niso pretresale večje družbene eksplozije. Meščan je zidal svoje šole, muzeje, palače itd. ter je zato rabil okrasov, ki mu jih je pričaral slikar. Tudi naše slovenske vasi je objela takrat nekakšna blaginja, tako da si je bogatejši kmet privoščil lahko lastno podobo, vasi pa so si dale olepšali cerkve z umetniškimi slikami.

Na takšnih tleh sta delala Janez in Jurij Šubic. Le tako si moremo razložiti, zakaj sta se mogla živeti tako v Italiji kot v Franciji, tako v Nemčiji kot v Grčiji. Kamor sta prišla, povsod sta našla mnogo odjemalcev, ki so njuno delo lahko plačali.

Oba sta obvladala slikarsko tehniko do skrajnosti. Ne risba, ne barve jima niso delale težav. Starejši Janez je ljubil bolj mirne barve, zato je bil kot rojen za dekoraterja. Poslikal je muzej v Kaiserslauternu na Bavarskem, Narodno gledališče v Pragi itd. Jurijeve barve pa so bolj žarele, zato je bil tudi bolj dostopen vplivom takratnih modernih francoskih struj, ki so bile že realistične in impresionistične. Vendar pa tudi Jurij ni bil nikak revolucionar v umetnosti. Šubica sta daleč prekosila vse dotratne slovenske slikarje in sta slovensko slikarstvo dvignila na tako višino, da se je mirno lahko merilo s takratnim evropskim povprečjem.

Za Janeza so značilne umetnine: Rafaelova smrt, ki mu je 21-letnemu prinesla v Benetkah prvo nagrado, Sv. Martin za Šmartno pod Šmarno goro in portreta matere ter očeta. Med Jurijevimi umetninami pa si morajo zapomniti, če hočeš ali nočeš, lovca, ki si v jutranjem soncu ogleduje puško. Učinkovito je izrazil duševno razpoloženje na sliki, ki predstavlja osamljeno ženo v sobi.

Tako mirne dobe ni poznal več ne svet, ne Slovenija. Zato sta tudi umetniška Šubica mirna, klasična. Šele za njima so nastopili bolj vročekrvni revolucionarji v umetnosti, ki so že čisto drugače gledali na tudi čisto drugačni svet.

Najprej pregledajmo naše lastne vrste in odgovorimo si na vprašanje: **kdo je proti nam? Vsi oni, ki stojijo izven naših organiziranih delavskih vrst!** Vsi oni, ki so proti naši enotnosti! In vsi oni, ki zanašajo v naše vrste zmedo in sovraštvo! — In kje stojiš ti? Ali si organiziran? Znaj, da je neorganiziran delavec dezertir delavskega gibanja. **Ali deluješ za enotnost in združitve teh vrst s širokimi kmečkimi množicami? Ali deluješ za medsebojno tovarištvo in slogo?**

Ako ne, tedaj na delo: za organizacijo, enotnost, bratstvo in slogo! Naprej in zmaga bo naša

Vojna še vedno divja v Španiji

Junaški narod katoliških Baskov je že davno podlegel premoči italijanskih rednih čet. Za njimi so prišli na vrsto neuklonljivi asturski rudarji. Tragedija iz oktobra 1934 se je po treh letih ponovila. Strojnice kose med ujetniki, trupla bednih delavcev in njihovih žentov ter otrok se kopičijo po asturskih gorah. General Franko prevaža sedaj svoje tuje pomočnike pred Madrid, da bi zlomil zadnji odpor vladi zvestih čet. Po guadarramskih gorah je uredil vse potrebno za napade s strupenimi plini. Tolikim grozovitostim, ki jih je doživelo špansko ljudstvo v zadnjih 16 mesecih s strani domačih generalov in tujih napadalcev, se pridružujejo še bolj strašotne nove.

Daljnji vzvod še vedno žari

Svobodoljubni narodi nimajo za sedaj sreče v boju proti brezobzirnim militaristom. To ni nič čudnega. Imperialistični militaristi so se ves čas pripravljali samo na osvajalno vojno. Japonske militariste je vedno navdajala samo ena misel — zavladati najprej Kitajski potem Aziji in končno vsemu svetu. To daje japonski vojaški moči njeno prodornost. Ni pa ta prodornost neizmerna. Kljub umiku pri Šanghaju, kljub vsem težkim izgubam kitajski narod ni še obupal. Za japonskim hrbtom vzplamteva vedno bolj pogosto plameni partizanskih uporov. Na severu se 8. armada še vedno uspešno bojuje proti japonskemu prodiranju. Stomilijonske kitajske množice morajo končno zmagati, če jih ne bodo ovirale v združitvi cincajoče vesele Anglija in Amerika in če jih ne bodo izdali oklevajoči kitajski generali ter politiki.

Še tako mlad, pa že laže...

„Slovenski delavec“ je najprej napovedal in potem tudi zares dobil naslednika, ki mu je rdeče ime „Mladi delavec“. — Takoj v drugi številki je ta „tudi delavski“ list napisal tole:

„Marx je bil izrazit in strasten sovražnik Slovanov. V svojem list „Neue Rheinische Zeitung“ je strastno napadal Čeha in Jugoslovane in je z vsem ognjem zagovarjal najbolj kruto nadvlado Nemcev in Madžarov. Govoril je, da bodo Madžari kmalu „vse te bikoglave narodice (t. j. Slované) uničili z njih imeni vred...“

Tako „resnicoljubni mladi delavci“. „Neue Rheinische Zeitung“ pa je pisala 11. VIII. 1848: „Kljub patriotičnemu vikju in kriku skoro vsega nemškega tiska je „Novi renski list“ od prvega trenutka dalje zagovarjal v Poznanju Poljake, v Italiji „Italijane in na Češkem Čeha“.

O najbolj „kruti nadvladi Nemcev“ je „Neue Rheinische Zeitung“ pisala 17. VI. 1848:

„Nemci morajo delati v svoji revoluciji pokoro za grehe vse svoje preteklosti... Francozi so si znali ohraniti priznanje in simpatije celo tam, kamor so prišli kot sovražniki. Nemcev nihče ne priznava, nikjer ni zanje simpatij. Celó tam, kjer nastopajo kot širokogrudni apostoli svobode, jih ljudje odbijajo z bridkim zasmehom.

In to po pravici. Narod, ki se je v vsej svoji preteklosti dal uporabljati kot orodje za zatiranje vseh drugih narodov, tak narod mora šele dokazati, da je v resnici revolucionaran... Revolucionirana Nemčija bi se morala — posebno glede sosednih narodov — odreči vsej svoji preteklosti. Ob enem s svojo svobodo bi morala razglasiti svobodo tistih narodov, ki jih je doslej zatirala...“

In kako imenuje „Neue Rheinische Zeitung“ Čeha? Mar jih imenuje „bikoglavni narodici“? V isti številki piše: „... Tisti, ki je najbolj obžalovanja vreden, pa so hrabri Čehi sami. Naj zmagajo ali naj bodo premagani, njihov propad je gotov... potisnili so jih v naročje Rusom... nesrečna usoda je postavila Čeha na stran Rusov, na stran **despotizma proti revoluciji**“.

Ali imamo torej opravka z „mladimi delavci“? Ne, opravka imamo z zelo starimi „delavci“ med delavci, toda velikih uspehov jim po njihovem začetku ne moremo prerokovati.

Bled in naš tujski promet

3. Ali Bled napreduje ali nazaduje.

Najzgovornejša je v tem pogledu statistika obiska lani in letos:

Narodnost	1936	1937	+ ali -
	jan.—okt.	jan.—okt.	
Jugoslovani	6759	5331	- 1428
Angleži	1078	1454	+ 376
Amerikanci	198	213	+ 15
Avstrijci	1655	1053	- 602
Cehoslovaki	2537	1503	- 1034
Francozi	347	516	+ 169
Italijani	388	388	-
Madžari	533	763	+ 230
Nemci	4178	5157	+ 979
Razni	1346	1311	- 35
Skupaj 19019	17689	- 1330	

Obisk je znašal l. 1936 19.019 tujcev, letos pa 17.689 tujcev, t. j. za 8 % manj. Nočnine so zvišale

1931 . . .	180.000	nočnih
1936 . . .	177.000	„
1937 . . .	131.000	„

V enem letu so torej nazadovale nočnine za 20 %. Ali, če računamo, da je povprečno ostal na Bledu 1936 leta vsak gost po 9,3 dneva, je ostal letos le po 7,4 dneva. Torej se je število ekskurzij znižalo.

Za koliko pa je padel dohodek? O tem ni točnih podatkov, more se pa ceniti povprečno, da so izgubili napram lani na dohodku

- hoteli 30% (ne vsi enakomerno)
- pensionisti in vile 50% (izvzemši židovski rituelni kuhinji)
- čolnarji, autotaksiji in izvoščki 50%
- hotelski personal 30%
- trgovci in obrtniki 20%

Za l. 1931 navajam 180.000 nočnin. Sicer je bil novi Bled takrat že v glavnem zgrajen, toda vseeno se je število sob povečalo od takrat za najmanj 100, kar zopet za par procentov zniža povprečno zasedbo sob.

Vpoštevali moramo, da so cene živil in vseh potrebščin poskočile od lani za 15—25 %. Cene pensionov, hotelov in voženj se pa na Bledu prav nič niso zvišale, narobe, celo padle so za znatno višino. Imamo na ta način nov prirastek poslabšanja.

Poglejmo stanje obiska petih najrazličnejših narodnosti, ki dajo letno preko 1000 gostov:

	1936	1937	+ ali -
Angleži	1078	1454	+ 376
Avstrijci	1655	1053	- 602
Cehoslovaki	2537	1503	- 1034
Jugoslovani	6759	5331	- 1428
Nemci	4178	5157	+ 979

Prirastek pri obisku Angležev je na račun mnogih večjih ekskurzij, ki pa so ostale na Bledu le po par dni.

PODLISTEK

Klic divjine

George Grosz je slaven nemški slikar. Njegova največja ljubezen so ljudje, revni in bogati, kakršni so na cestah, v baraki, v gostilni, v pisarni ali v gledališču. V vseh teh mnogostevilnih položajih se ljudje spreminjajo, da sami ne vedo kdaj in kako. Z nobeno fotografsko kamero ni mogoče ujeti vseh njihovih spreminjajočih se obraznih podob. Prežee slikarjevo oko kaj takega zmora: Grosz gleda ljudi od strani in riše njihove podobe.

Nekoč je bil Grosz pri predstavi v varietetu, kjer je nedostojno razgaljena plesalka razkazovala svoje umetnine. Ni ga zanimalo. Obrnil se je po gledavcih. To, kar je videl takrat, je upodobil na papirju.

V sprednjih vrstah sedijo gospodje okroglih postav in nepremično z rokami plesalko na odru. Oči so jim nena ravno izstopile iz očesnih duplin. Spodnji del obraza se jim je čudno zategnil, podaljšal, da je pričel dobivati živalski izraz. Slikarjeva neugnana jedkost je povzročila silo prirodi. George je zahteval ono resničnost, ki jo v življenju nihče ne prenese. Na stolih sedijo gospodje s svinjskimi rilci. Podobi je dal naslov „Klic divjine“.

Denimo, da bi bil naš podobar predrzen in bi odnesel to svojo sliko enemu izmed gospodov, ki jih je upodobil.

„Tukaj, prosim, to je vaš portret. Odkupite ga!“

A? Gospod bi se začudil. Nekaj

Število stalnih gostov se zvišuje, toda zelo počasi.

Obisk Avstrijcev je padel predvsem radi močne akcije za domača letovišča, posebno ob Vrbskem jezeru.

Cehoslovaki posečajo sicer v rastocem številu naše morje, ki ga doma nimajo, gorska letovišča imajo pa boljše urejena kot pri nas (tudi ne izvzemši Bleda). Mnogo vpliva je imel zelo nepovoljen razvoj političnih odnosov med Jugoslavijo in ČSR (odtujevanje Jugoslavije od Male antante letos pomladi).

Jugoslovanski gostje, zlasti manj premožni si v zadnjih letih iščejo cenejša letovišča. Bogati pa na Bled sploh malo pridejo, ker najdejo odgovarjajoč komfort le v inozemstvu ali kvečjemu v Dubrovniku.

Obisk Nemcev se je povečal zlasti radi prizadevanja Nemčije, da zmanjša visoki klirinški saldo. Ker se nemškimi državljanom vedno bolj zapirajo in ovirajo potovanja v gotove države (Francija, Avstrija, ČSR), se obisk Nemcev v Jugoslaviji in Italiji veča. To povečanje je torej političnega značaja, poleg prvega.

Obisk nekaterih narodnosti, n. pr. Francozov, Madžarov, Amerikancev se je sicer od lani na letos povečal, toda to povečanje ni (za precejšnjo dobo let) odločilno.

Na Bledu so nekateri trdili in še trdijo, da je letošnji obisk samo vsled silno slabših prilik in slučajno tako padel in da bo drugo leto boljše. Res se bo drugo leto obisk lahko dvignil, toda to ni gotovo. Znano pa nam je, da dvig za eno četrtno (v bodoči sezoni napram letošnji) pomeni ne napredek, nego le počasnejše propadanje. In tudi je znano, da še ena taka, oz. slabša sezona, kot je bila letošnja, pomeni katastrofo. Letošnje izgube bo še mogoče preboleli, čeprav so že letos govorili o katastrofi.

Skratka, pokaže se nam zaključek, da tujski promet od 1932 l. dalje počasi, a stalno nazaduje, in s tem se poslabšuje položaj vseh, ki so od tujkega prometa odvisni.

Kje so vzroki?
In kje je rešitev? Se nadaljuje

Plačajte naročnino. Vse naročnike in čitatelje, ki prejema naš list, prosimo najvljudneje, da nam čimpreje poravnajo naročnino, ker imamo poleg rednih visokih stroškov že čez pet tednov tudi visoke izredne, katerih vzrok je podlaga leži izven območja uprave

takega! Če bi umetnika na mestu ne vrgel skozi vrata, bi med njima nastal približno takle razgovor.

„Pa kako vendar pridete do take podobe in trdite, da sem to jaz?“

„Videl sem Vas pri predstavi gospod.“

„Takega“ — „Da, gospod!“

„In kdo je kriv, da sem dobil tako živinski obraz?“ — „Vi sami.“ — „?“

„Tako je! Vi morda mislite na plesalko in hočete nanjo vzreči vso krivdo, toda pozabljate, da bi se v primeri, če bi predstave ne bilo, Vaš dostojni človeški obraz nič ne spreminil. Vi sami ste ustvarili plesalko tako kakršno ste jo gledali in ona je ustvarila Vas takšnega, kot se vidite na tejli podobi. Nisem kriv!“

O, presentljivo bistroumni državljani! Zaježili so se ti lasje, ko si zagledal v duhu drzno sliko, ki ponižuje človeka v žival. Toda umetnik ni kriv, ne, ni kriv! Domovina ga je izgnala, zato, ker jo je moral imenovati divjina. Imenujejo ga podležla, zanikovalca vsega, kar je svelega, kar je po božji podobi ustvarjenega.

Poslušaj! Tudi pred najbolj ostudno podobo, ki jo gledaš pred seboj, moraš kloniti svojo glavo, če je podoba v svojih zunanjih oblikah izraz človeškega srca, ki tli pokopano na dnu ruševin. Če pa si sam ostuden in zloben, ne boš občutil razen groze in naslade ničesar globljega. Ali veš, da je v dotiku z najnižjim, kar je človeškega, silno težko ostati plemenit in duhovno močen? In kdor ostane tak, tega šele moremo imenovati človeka.

Iz „Razgovori o umetnosti“

V DOMOVINI

Notranje ministrstvo je prepovedalo uvoz in razširjanje knjige „Radnička klasa i Hrvatski narodni pokret“ od Stjepana Livadića, izdane v Toronto (Italija).

Državno pravdnštvo v Zagrebu je prepovedalo razširjanje sledečih tiskovin: letaka z naslovom „Sugradjani“, letaka, ki se začne z „Zašto preplatinici nisu...“ a konča z „...narod je nepobjediv“; časopisa „Seljački dom“ štev. 47. od 4. nov.; časopisa „Seljački dom“ štev. 48. od 5. novembra.

Nadškof dr. Ante Bauer je kot predsednik konferencie škofov prepovedal dr. Vlad. Cicaku, predavatelju križarjev, vsako predavanje v katoliških društvi in vsako pisanje v katoliške liste.

Občutno pomanjkanje bencinske mešanice vlada v Mariboru in v Celju ter po celi prejšnji mariborski oblasti. Dognalo se je, da imata Dravogradska rafinerija in skladišče tvrdke Motoroil v Mariboru na skladišču ogromne množine bencina in špirta (potrebne za mešanje), da pa morata že tedne (kljub večkratnim telegr. urgencam), čakati na tehničnega kontrolorja iz Belgrada, ker v Sloveniji nimamo sposobnih in zanesljivih ljudi, ki bi lahko mešanje bencina in špirta nadzorovali.

Milanska Scala je gostovala v zagrebškem opernem gledališču, kjer pa je bila izžvižgana ter so obiskovalci že po prvem dejanju pričeli zapuščati gledališče. Ta demonstrativen odhod je bil najprej proglašen za delo protifašistov, ko pa se je podobno ponovilo v Belgradu, pa so tudi merodajni krogi uvideli, da so poslali Italijani k nam četrto (abesinsko) garnituro.

Baldur v. Schirach v Belgradu. Z letalom je prišel v Belgrad vodja hitlerjeve mladine, Baldur v. Schirach. Obiskal je ministra za telesno vzgojo, ki mu je tudi priredil banke. Obiskal je, kakor piše „Slovenec“ prostore JKZ-mladine, ki ga je navdušeno pozdravila pri obisku. B. v. Schirach želi tesneje povezati nemško nationalsocijalistično mladino z jugoslovansko. B. v. Schirach je neusmiljeno razgnal katoliške mladinske organizacije; nemški katoliški mladini ne dovoljuje niti taborjenja preko poletja; v Saarbrücknu je dal aretirati 18 mladih deklet, ker so imele prepise pridrig, ki so jih slisale v cerkvi. O takih dejstvih je vedel mnogo povedati nekoč tudi „Slovenec“.

Veljavnost uredb o zaščiti denarnih zavodov je podaljšana do 23. februarja 1938, ker so se glasom uradnih obvestil razmere na denarnem trgu vidno izboljšale.

Naš državni proračun za leto 1936/37 je zaključen s presežkom od 512 milijonov dinarjev, kar je po izjavi g. finančnega ministra najboljši dokaz za umno in previdno gospodarstvo sedanje vlade.

Gener. direkcija drž. železnic napoveduje 10—30% povečanje vseh tarif za prevoz blaga.

Gener. direkcija carin je povišala ažijo od Din 12.— na Din 13.— za 1 zlati dinar. V procentih je to 8,66% povišanje, efekt pa preračunan na 120 milj. Din.

Univ. prof. Kingberg iz Stockholma, član Lige za reformo kazenskega postopka se mudi že dalj časa v Jugoslaviji in pregleduje naše kazenske zavode. Vsled prebilice posla ne sprejema nikakih obiskov.

V Sremski Mitrovici je bilo imenovanih nekoliko novih občinskih odbornikov, župan Tomić pa je izjavil, da je moral izvršiti tudi velike spremembe pri občinskih nastavljenicah.

V celi državi deluje nad 6000 zdravnikov; od teh jih je po vaseh samo 800.

OUZD v Sarajevu je razpisal dvojne dnevničarskih služb in dobil samo iz Sarajeva 160 ponudb.

Nova palača Državne tiskarne v Belgradu je bila posvečena 27. novembra in bo stala 40 milj. dinarjev.

Za regulacije Save od Jesenic do Zagreba je dovoljen kredit 4 milj. Din.

Blagajnik občine Kragujevac je bil radi ugotovljenega primankljaja od 1/2 milijona dinarjev suspendiran.

Domače vesti

Rakete in preklje

Angleški pisatelj Oskar Wilde je napisal lepo knjigo z naslovom „Srečni princ in druge pripovedke“. Med temi pripovedkami je tudi zgodba o raketi, ki je sanjala, kako visoko bo zletela pod nebo ob poroki mladega kraljeviča z rusko princezino in kako jo bo ves svet občudoval, ko se bo razletela v tisoč žarečih isker; raketa pa je bila tako ginjena nad svojo bodočo lepoto in slavo, da je začela pretakati solze in si je pri tem omočila smodnik; ko pa so pyrotehniki (oziroma pilotniki, kot je izgovarjala besedo znamenita raketa, ki je morala biti vedno nekaj posebnega) zažgali ognjemel, so se vnele vse žabice in rakete, razen naše znamenite: pyrotehniki so jo odvrkli, češ da ni za rabo. Znamenita raketa pa je razlagala to tako, da jo nameravajo prihraniti še za kako bolj svečano priliko. Ko sta jo nekoč našla dva dečka in jo vrgla na ogenj, ker sta jo imela za trsko, je mislila raketa, da je sedaj prišel njen trenutek in da bo presenetila svet: končno se je vnela, zacvrčala nekaj metrov v zrak in padla med rance na mlaki, ki so se v strahu razbežale, češ: „Preklje dežuje“, raketa pa je zavzdihnila, ko je ugašala: „Saj sem vedela, da bom napravila veliko senzácijo“.

Zadeva je za nas Kranjčane malo zamolana in nejasna; kdor pa srečuje posebno zadnje čase dan za dnem in ob najrazličnejših prilikah vedno več prekelj, ta bo kmalu pogruntal o čem je beseda. Razlika z gornjo lepo povestico obstoja le v tem, da se v Kranju niti gosi ne ustrašijo več teh prekelj in da so vse te preklje vsled tega vsak dan bolj razžaljene, najbolj pa seveda visoko spoštovani gospod višji Nadprekljež. Za rešitev gornje uganke bi mi sigurno razpisali kako nagradno tekmovanje, toda nimamo žal za seboj nobene banke, niti hranilnice.

Podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda vabi v soboto 4. decembra ob pol sedmi uri v gimnazijsko telovadnico k zanimivemu predavanju s slikami o Kočevju, v kulturnem in narodnem oziru, ki ga bo imel prof. Ivan Kumer, dober poznavalec teh razmer. Narodna dolžnost nas kliče, da se predavanja udeležimo. Brez vstopnine!

Jugoslovansko-čehoslovaška liga priredi v soboto 4. decembra ob 8.30 uri zvečer v gimnazijski telovadnici predavanje z lepimi skioptičnimi slikami o Pragi in Čehoslovaški, ki ga bo imela gospodična ing. Eza Sernečeva. Kdor se zanima za bratsko čehoslovaško republiko, ne bo izostal, zlasti še vsak, ki hoče l. 1938. poleteti na vesokolski zlet v Prago. Brez vstopnine!

Ljudska univerza. V ponedeljek 6. t. m. predava ob 8. uri zvečer g. dr. Branko Verčon: „Glavne smeri sedanjega mednarodnega razvoja“. Predavanje se vrši v gimn. telovadnici, vstopnina 1 Din.

Miklavžev večer. Pomočniški zbor združenja trgovcev priredi v soboto ob 8 uri zvečer v dvorani hotela Stara pošta tradicionalni Miklavžev večer; darila se sprejemajo istotam v soboto od 5 ure dalje.

Gledališki oder Narodne čitalnice ponovi v nedeljo dne 5. decembra ob 4. uri popoldne J. Rahovo revijalno opereto „Pesem ljubezni“.

Premijera J. Rahove operete „Pesem ljubezni“ je izpadla nad vse sijajno. Podrobno poročilo o uprizoritvi bomo objavili v prih. številki.

III. elitni akademski ples bo 22. jan. 1938. Vsa društva naprošamo, da na ta dan ne prirejajo svojih prireditev. Jug. akademsko društvo.

Nov advokat. Odbor Advokatske zbornice v Ljubljani je dovolil g. dr. Jarcu Francetu, advokatu v Škofji Loki, preselitve pisarne v Kranj, in sicer z dnem 1. decembra 1937.

Zakup lova. Pri okrajnem načelstvu v Kranju se bo vršila dne 13. decembra 1937. ob 10 uri popoldne v sobi šte. 5 javna ustmena licitacija lovišča agrarne zajednice „Planine — Javornik“ na področju občine Sv. Katarine. Izklicna cena znaša Din 600, zakupna doba pa traja do 31. III. 1956.

Cankarjeva družba že razpošilja svojim članom knjige za leto 1938. Poleg lično opremljenega in z lepimi slikami okrašenega, vsebinsko zelo izpolnjenega koledarja dobi vsak član še sledeče tri poučne ter zabavne knjige: „Francija in francosko ljudstvo“ od C. Petelina, „Ženin iz Amerike“ od T. Mačka in „Sinovi predmestja“ od Mimice Koničeve. Na podrobno oceno se bomo še vrnili, opozarjamo pa že danes vse Gorenjce, da je Mimica Koničeva naša gorenjska rojakinja in da bi snov njene globoko realistično zajete povesti „Sinovi predmestja“ prav lahko poiskali in dobili kar tu pri nas. Ker je članarina za vse štiri knjige res malenkostna — 20 dinarjev letno — zato naj vsak, kdor le zmore, nemudoma naroči te knjige in tako podpre idealna stremelja Cankarjeve družbe. Knjige se naročajo pri poverjenikih ali pa direktno pri Cankarjevi družbi, Ljubljana.

Sodišče dobrih ljudi v Travniku je obsodilo — kakor posnemamo iz „Našega Kovinarja“ — tvrdko „Ugar, šumsko-industrijsko d. d.“ v Travniku na izplačilo 8.400 dinarjev odškodnine, ker je ta tvrdka zadrževala nekemu odpuščenemu delavcu delavsko knjižico, ki radi tega ni mogel nastopiti nove službe. — Če bi imeli v Kranju tako sodišče, potem bi bilence naših velepodjetij izgledale povsem drugače — saj kar se odpisov tiče.

Blažena nemščina. Po cestah in javnih lokalih slišimo pri nas v Kranju še vedno toliko nemščine, da mora nepoučen tujec priti do prepričanja, da se nahajamo v osrčju srečne in zveličane Nemčije. Če se poslužuje tega jezika rojen Nemec, ki je prišel po poslil ali na oddih v naše kraje, potem je zadeva popolnoma v redu, sramota pa je, da se različni ravnatelji in strokovnjaki, ki so v Kranju že leta in leta, še vedno niso naučili našega jezika. V Kranju imamo češke, francoske, angleške, italijanske in nemške tečaje, najpotrebnejšega — slovenskega namreč — pa še vedno nimamo. Če prizadeti gospodje — recimo vsled „gmočnega“ položaja — ne bi bili v stanju, da bi plačali učitelja tega slovenskega tečaja, potem bi se sigurno našel v Kranju kak lačen in brezposelen idealist, ki bi vodil te tečaje — brezplačno.

Prejšnji župan g. Pirc ni prejel skozi celih petnajst let nobene županske plače, sedanjí župan g. Česenj Karol, ki je obenem tudi ravnatelj tukajšnje podružnice Zdržne gospodarske banke in prisilni upravnik dr. Šemrovovega deleža Mayr-jeve elektrarne pa prejema samo od občine čistih 3000 dinarjev mesečno. Javna ogrejevalnica, v kateri bi si ubogi brezposelni delavci sicer ne mogli utešiti žeje in lakote, pač pa bi si vsaj lahko ogreli premrte ude, bi sigurno ne stala občine več kakor tritisoč din mesečno.

Za narodov blagor. V noči od srede na četrtek so „priforikali“ s prazničnega izleta po bližnji okolici — obloženi z vsemi dobrotami tega sveta — trije zelo državotvorni in posebno zadnje čase zelo ugledni voditelji naroda v mesto. Zasedli so eno postojanko sa drugo in se potem, ko so ugovorili, da je „vse naše“, zopet pošteno oddahnili od trudapolnega izleta. Ultrujeni od težkih, toda hvala Bogu že izvršenih nalog „za narodov blagor“, so si privoščili še en polič terana in začeli globoko ter temeljito debato o žalostnem položaju naših kmetov in delavcev. V pogovor se je vtaknil tudi znan posestnik iz bližnje okolice, ter skušal navzočje gospodi pojasniti, da njihovo mnenje o kmečkem stanu najbrže ne bo držalo. Toda naltetel je slabo, naš zagovornik kmečkemu stanu namreč. Tako poštenih pač še ni slišal v svojem življenju: Mi ne rabimo kmeta, po kaj pa prihaja kmet v mesto, kmet je živina in podobno se je vsulo iz ust enega teh vnetih pobornikov kmečkih pravic. Debata pa se hvala Bogu ni završila preveč tragično, ker je bil kmet poučen, da je alkohol važna olajšilna okolnost posebnoma za gospodo, ki je zelo državotvorna in ker je vedel, da pravica vedno zmaga. Upamo, da volitve radi tega nepomembnega incidenta ne bodo preložene.

MIKLAVŽ

KUPUJE LEPA DARILA V LETOS OTVORJENI MODNI TRGOVINI

IVO WENDLING — KRANJ

Lepa izbira damskega in moškega perila. — Prikladna, Blago dobro! Postrežba solidna!

Kam s pošto? To pereče vprašanje rešujemo že leta in leta. Mislimo, da je celo mesto soglasno v tem, da dosedanji prostori absolutno ne odgovarjajo in da je skrajni čas, da se lo prometu in zdravju poštnih uslužbenцев škodljivo stanje čimprej odpravi. Ravnotako bi morali vsi soglasno zahtevati, da naj poštna direkcija ne kupi katerokoli že obstoječe poslopje, ampak da naj država že vendar enkrat po devetnajstih letih sezida vsaj eno poslopje tudi v Kranju, od koder je prejela in še vedno prejema težke milijone za davke in druge dajatve. Osebni interesi in profitarstvo naj se saj v tem vprašanju umakneta javnim potrebam, da ne bomo tudi sedaj zopet enkrat izigrani in da ne bo ostalo samo pri obljubah. Odločujoči krogi pa ne smejo pozabiti na dejstvo, da bo poštna direkcija vsled sedanjih nemogočih razmer na kranjski pošti, še bolj pa radi bližine Brda v najkrajšem času primorana preskrbeti si primerne nove prostore in tozadevni svet kupiti, če se ji ga ne bo — podarilo.

Dirkališče v Kranju. Vsakomur sigurno ni znano, da imamo v Kranju poleg tako modernih pridobitev kakor je kopaljšče, asfaltirane ceste, brezhiben vodovod itd. tudi več javnih dirkališč. Vstopnine se ne pobira, zato si te dirke ogledajo lahko tudi brezposelni. Vrše se dnevno v jutranjih in večernih urah, prevladujejo kolesarji, nastopajo pa tudi motorji in avtomobili. Merodajne faktorje pozivamo, da postavijo osobito na Cojzovi cesti svarilne tablice z napisi: **Hoja za pešče prepovedana!** pešče same pa svavimo, da ne prezro teh tablic, na katerih bo jasno napisano, da bo vsak pešec, kogar se zaloti na tej poti, najstrožje kaznovan. Torej še enkrat vsem in vsakomur brez izjeme: Ne hodite peš po Cojzovi cesti, ker bodele morali posledice sami sebi pripisati in ker naša vestna občinska uprava v tem pogledu ne pozna nobenih šal!

Javna varnost. Tekom zadnjih desetih dni smo imeli v Kranju dva vloga in en roparski napad. Kljub našim ponovnim opominom, naj se policijska straža pomnoži, se do danes ni še ničesar ukrenilo. Upamo, da bodo saj zadnji dogodki pospešili rešitev vprašanja varnosti prebivalstva.

Škofja Loka

Državni praznik I. dec. se je tudi letos praznoval v Šk. Loku najslavesneje. Tuk. „Sokol“ je na predvečer proslavil praznik z lepo uspelo akademijo. Mesto je bilo okrašeno z zastavami. Svečano službo božjo v mestni župni cerkvi je povzdignil celoten orkester godbe I. pl. polka. Zvečer se je vršil običajen obhod vojske in godbe po mestu, kateremu se je priključilo tudi precej občinstva.

Miklavž pride tudi letos v Sokolski dom v nedeljo dne 5. decembra ob pol 9. uri. Darila sprejema hišnik. Vsi prijatelji vabljeni!

Jesenice

Vprašanje g. Križmanu Andreju, kaplanu na Jesenicah. List „Slovenski delavec“, ki ga Vi urejate, je napisal v svoji 5. številki: „Prireditelj izlete, plačati nekaj hehkolitrov vina, pozdravljati udeležence, v časopisu se spomniti kake obletnice, pa s kolektivnimi pogodbami istočasno ob časih najboljših konjunktur znižati plače, je načrtno varanje mas, istih mas, katerim se oznanja evangelij sožitja“. Ali bi nam ne mogli povedati, g. kaplan, v katerem kraju se to dogaja in kdo ne samo oznanja, temveč tudi praktično izvaja znameniti „evangelij sožitja“?

Begunje

Gasilska četa priredi na praznik 8. decembra ob 8. uri zvečer zabavno kmečko komedijo „Slaba vest“ v treh dejanjih.

Zirovnica-Breznica

Sokolsko društvo priredi prvo javno prireditve v novem domu v nedeljo 5. dec. ob 15. uri pop., ob 20. uri zvečer pa Miklavžev večer.

SPORT

Nogometno prvenstvo

Kranj: Jadran 2:1 (0:0). Jadran je tisto moštvo, ki je v prvi polovici tekmovanja na svojem igrišču vzelo Kranju eno točko in je bilo radi tega tudi v revanžni tekmi pričakovali napetega boja. Trnovčani imajo dobro vigrano enajstorico, ne brez tehničnih fines in so prišli v Kranj očitno s trdno voljo izboljšati svoje stališče v tabeli na račun Kranja, kar bi se jim tudi domala posrečilo, če bi ne bilo listih „nesrečnih“ enajstmetrovk. Zaigrali so lepo povezano, pa tudi izredno požrtvovalno, vendar brez surovosti, le rutine jim manjka. Enajstmetrovke se v prvenstveni tekmi ne strelja kar tja v tri dni, kajti dovolj važna zadeva je, da se splača dopraviti se nanjo in poiskati za izvedbo najsigurnejšega strelca v moštvo. Z nervozno naglico je Jadran zastreljal enajstko in z njo morda eno piko ali pa celo obe, kajti pri sterilnem kranjskem napadu kot je bil v nedeljo, bi bil Jadran po uspešno izvedeni enajstki z drugačno taktiko morda držal rezultat, do nadaljnjih enajstkov pred Jadranovim svetiščem bi morda sploh ne prišlo in... no, kar je, to je. Post festum je za ugibanje odprta pot. Kranj je rešil obe točki z enajstmetrovkami, kar ni baš najbolj častno, tudi zaigral ni bogve kako, kar pa končno tudi čudno ni, če upoštevamo dejstvo, da da je nastopil s šestimi rezervami, povečini še celo juniorji. Saj niso slabši naši dečki, nasprotno, pridni in požrtvovalni so do skrajnosti, tudi tehnično dokaj podkovani in čez eno ali dve leti bodo fantje od fare na zelenem polju, zaenkral pa so prvotredne prvenstvene tekme zanje še pretrd oreh in le skrajna sila jih je privedla v moštvo. Pa še dobro, da smo jih imeli „v zalogi“, kajti brez njih bi Kranj najbrže ne prezimoval na prvem mestu na tabeli. Kolo sreče se je namreč v nedeljo tako zavrtilo, da je Hermesu, po ljubljanski verziji najresnejšemu kandidatu za prvo mesto, Slovan, to je največji revček v tabeli, odščipnil eno točko in ga posadil čez zimo na sigurno drugo mesto. Tretje, četrto in peto mesto si bodo delili: Svoboda Reka ter Jadran in ker je nedeljski rezultat tekme na Jesenicah **Bratstvo: Mars 2:0 (0:0)**, se našemu sosedu ni bati, da bi ga dohitela zadnja dva na koncu tabele. Če je odpravil Marsa, ki ni igral slabo, z gornjim rezultatom, si bo najbrž privoščil še koga in morda napravil še precej zmešnjave v tablici. Srečni strellec obeh zgoditkov v tem srečanju je bil Trifunović, poleg njega pa je v moštvo briljiral Kovačević v голу. — Kranj je z nedeljsko tekmo zaključil jesensko tekmovanje, dočim ima Bratstvo v zastanku še tekmo s Svobodo. Čeprav mu morda v nedeljo ne bo šlo po sreči, sta oba gorenjska predstavnika z doseženimi rezultati lahko kar zadovoljna. Dokazala sta, da je tolikrat podcenjevani in omalovaževani „provincijalni“ nogomet sedanjemu „prestolniškemu“ vsaj enakovreden.

Gorenjska zimsko-sportna podzveza Jesenice (Službeno)

Uradne ure podzveze. Sporočamo vsem klubom in društvom podzveze, da je naša prvotna objava uradnih ur spremenjena v toliko, da se iste vršijo samo ob sredah od 1/2 19 ure do 22 ure. Opozorjamo posebno jeseniške klube, da lahko ta dan izvršijo osebno dostavljanje dopisov in podobnega.

Seznam saveznih sodnikov za tek, smuk in slalom na področju GZSP: Bežič Lojze, Lukman Pavel, Cinković Jože, Ručigaj Tone, Smolej Janko, Zupan Jože, Černe Miha, Kržišnik Janko, Straus Pavel, Ravnikar Ludvik, Jagodič Stane, Volčini Jože, Odar Franc, Rabič Minca, Serajnik Jože, Rabič Maks, Kramar Janko, Tomažič Janko, Cesar Drago, Bitenc Janez, Jalen Vinko, Torkar Jože, Katnik Lojze, Segar Boris, Čop Jakob, Langus Anton, Ravnik Stanko.

Seznam saveznih sodnikov za skoke na področju GZSP: Kramar Janko, Smolej Janko, Korenini Drago, Serajnik Jože, Božič Lojze, Černe Miha.

Seznam saveznih učiteljev na področju GZSP: Rabič Maks, Praček Ciril, Katnik Lojze, Jakopič Albin, Zore Zdravko. Poleg vseh navedenih se je letos pokrenila akcija od strani saveza, da se izmed sposobnejših tekmovalcev izbere gotovo število novih kandidatov za smuške učitelje. Po prijavi prizadetih klubov se je sestavil za GZSP sledeči seznam: Rus Tomo, Eržen Stefan, Rabič Jože, Oitzl Hubert, Košir Friderik, Smolej Franc, Moderc Stanko, Žnidar Emil, Žvan Lojze, Urbar Slavko.

V tečaj za smuške sodnike, ki ga organizira GZSP pa so se prijavili sledeči: Ažman Drago, Zupan Jože, Rus Tomo, Eržen Stefan, Klofutar Peter.

Uprava GZSP.

Vsakovrstno

zimsko, moško in damsko

perilo,

nogavice, rokavice, kravate, damske torbice itd. dobite v modni trgovini

IVO WENDLING
Jenkova ulica

Miklavževa in Božična

DARILA

oglejte si razne steklene ali porcelan servise jedilni pribor (krom ali rje prost) pri

COLNAR-JU

kjer dobite za majhen denar veliko darilo

KUPUJTE PRI TVRDKAH, KI INSERIRAJO V „SOBOTI!“

Ne pozabite na naš **TEDEN OSTANKOV** od 3. do 10. decembra

Razni ostanki volnenih blagov, barhenta, flanela itd.

Crobath — Kranj
(Pri Franceljnu)

Nakup surovih svinjskih kož

Kakor vsako leto tako kupujem tudi letos po najvišjih dnevnih cenah

svinjske, goveje in telečje kože

ZUPAN LEOPOLD USNJAR KRAJN

DAMSKI PLAŠČI

Nepremočljivi Hubertusi

Suknjiči, obleke itd.

Ogromna izbira! Tovarniške cene!

Ogled brezobvezen

„SOKO-OBLEKE“ KRAJN
Prešernova 11 Tavčarjeva 6

OBVESTILO

Naznanjamo, da je gospod **ŠTEFAN VARL, KRANJ**, Klanc, s 1. decembrom 1937 zopet prevzel glavno zastopstvo našega zavoda ter mu je poverjen inkaso in sklepanje vseh poslov.

DUNAV

zav. del. družba v Zagrebu podružnica v Ljubljani

MALI OGLASI

Vsaka beseda Din 1.—; Iskanje služb in mali oglasi soc. značaja vsaka beseda 50 para; prve tri besede debeleje tiskane. Uprava „Sobote“ Kranj, Bleiweisova 7

Mizarskega vajenca
in mlado pomožno silo za vsa dela sprejme solidno mizarsko podjetje. Naslov v upravi lista

Oddam
takoj lepo meblirano sobo v središču mesta. Naslov v upravi lista.

Tkalka išče
stalnega mesta; sprejme tudi drugo delo. Naslov v upravi.

Stanovanje dveh sob
s priključni išče mirno stranko. Naslov pustiti v upravi za „Zračno“.

Mlad močan fant
pripraven za vsako delo, išče čimprejnjega zaposlenja. — Naslov v upravi.

Motor
znamka Malster 100 ccm., vožen samo 120 km, prodam pod lastno ceno. A. Lipar, Cerklje.

Nov radio-aparat
znamka „Blaupunkt“, 8 cevi, zelo poceni prodaja A. Lipar, Cerklje.

Vpeljana zavarovalnica
išče agilnega zastopnika za organizacijo Gorenjske s sedežem v Kranju ali Radovljici. Ponudbe na upravo pod „Podjeten“.

V Kranju
išče mirno gospodično sobo z vso oskrbo. Ponudbe na upravo „Sobote“ pod „Centrum“.

Iščem prostor
za skladišče, lahko tudi hlev, za shrambo embalaže. Hlebš Kranj.

Odda se
s 15. decembrom meblirano soba s posebnim vhomom. Naslov v upravi.

Gospod
s sigurno eksistenco želi dopisovati s trgsko izobraženo gospodično z nekaj kapitala, staro do 30 let. Dopise pod „Lep dom“ na upravo „Sobote“.

Kupim
dobro ohranjen pisalni stroj boljše znamke. Ponudbe na upravi lista.

Sivalne stroje

najboljših nemških znamk in dvokolesa prodajam tudi za hranilne knjižice. A. Lipar, Cerklje.

France Benedik gostilna Stražišče

Najpripravnejša izletna točka. Udobni prostori. Dobra vina! Primeren prigrizek po izbiri!

Domača solidna postrežba!

Tiskarna „Sava“ d. d. Kranj

Knjižarna — Knjigovežnica — Štampiljk
Zaloga vseh šolskih potrebščin

Halo! Halo!

Vsled preselitve, splošna **razprodaja** vsega manufakturnega blaga, perila, trikotaže in galanterije

Posebno ugoden nakup radi nizkih cen!

Tisti, ki na Savnikovi razprodaji kupuje, sam sebi srečo kuje! Zato pa vsi po razno blago k

SAVNIKU V ŠKOFJO LOKO

IGNACIJ MAJNIK

splošno strojno ključavničarstvo
KRAJN, BLEIWEISOVA ULICA 29

Prvo podjetje na Gorenjskem za napravo

jeklenih valjčnih zatorov

Izdeluje tudi orodja za sončne plohte, škarjasta omrežja, šteditilnike, železna vrata, okna itd.

Cene zmernel!
Izdelava prvovrstna!

Postrežba solidna in točna!

DELAVCI, KMETJE, OBRTNIKI, TRGOVCI IN URADNIKI
KUPUJTE LE

DOMAČE BLAGO

Domače pa je le ono blago, katerega izdelal naš domač obrtnik, naš domač tovarnar in katerega prodaja naš domač trgovec!